

Sygn. akt VI U 119/20

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 listopada 2020 roku

Sąd Rejonowy dla Warszawy Pragi - Południe w Warszawie VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w składzie:

Przewodniczący: sędzia Joanna Napiórkowska – Kasa

po rozpoznaniu w dniu 19 listopada 2020 roku w Warszawie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z odwołania G. K.

do decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w W. z dnia 04 marca 2020 roku, znak: (...)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w W.

z udziałem zainteresowanego (...) sp. z o.o. z siedzibą w S.

o jednorazowe odszkodowanie

oddala odwołanie.

Sygn. akt VI U 119/20

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 4 marca 2020 roku, znak: (...), Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w W. odmówił G. K. prawa do jednorazowego odszkodowania z tytułu wypadku z dnia 4 października 2015 roku. W uzasadnieniu tej decyzji organ podał, że jednorazowe odszkodowanie przysługuje jedynie z tytułu wypadku przy pracy, zaś wypadek z dnia 4 października 2015 roku był wypadkiem w drodze z domu do pracy.

(decyzja ZUS z dnia 04.03.2020r. - k. 5 akt organu rentowego)

Od powyższej decyzji G. K. wniósł odwołanie, wskazując, że sprawcy jego pobicia z dnia 4 października 2015 roku zostali prawomocnie osądzeni, zaś on sam w wyniku wypadku poniósł duże koszty, co znacznie pogorszyło jego sytuację finansową.

Pismem procesowym z dnia 22 czerwca 2020 roku odwołujący się sprecyzował, że wnosi o przyznanie mu przez ZUS jednorazowego odszkodowania z tytułu wypadku.

(odwołanie – k. 2 – 2 verte, pismo procesowe z dnia 22.06.2020r. - k. 118 – 118 verte)

W odpowiedzi na odwołanie ZUS wniósł o jego oddalenie w całości, powtarzając argumentację zawartą w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji.

(odpowiedź na odwołanie – k. 212 – 212 verte)

Postanowieniem z dnia 20 października 2020 roku Sąd zawiadomił o toczącym się postępowaniu zainteresowanego (...) sp. z o.o. z siedzibą w S..

(postanowienie z dnia 20.10.2020r. - k. 236)

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Odwołujący się G. K. dnia 4 października 2015 roku około godziny 6:54 rano w drodze do pracy w W. na budowę sklepu sieci B., którą to pracę miał rozpocząć o godzinie 7:00 rano, został napadnięty i pobity przez dwóch sprawców. Miało to miejsce na pętli autobusowej S.. Zdarzenie to zostało zakwalifikowane przez pracodawcę odwołującego się jako wypadek w drodze do pracy.

(dowód: karta wypadku – k. 2 akt organu rentowego)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dokumentacji zawartej w aktach organu rentowego, a konkretnie na podstawie karty wypadku, sporządzonej dnia 9 października 2015 roku, która nie była kwestionowana przez odwołującego się co do jej wiarygodności. Sąd nie oparł się zaś na licznych dokumentach przedkładanych przez samego odwołującego się jako załączniki do jego pism procesowych w toku postępowania. Sąd miał bowiem na uwadze, że dokumenty te nie miały żadnego znaczenia dla merytorycznego rozstrzygnięcia sprawy, dotyczyły bowiem albo innych postępowań toczących się z udziałem odwołującego się, których przedmiotem nie była kwestia jednorazowego odszkodowania za wypadek z ZUS-u, albo też dotyczyły jego stanu zdrowia, czy stanu majątkowego, co również nie miało znaczenia dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy. Odwołujący bowiem nie kwestionował, że wypadek był wypadkiem w drodze z domu do pracy, wobec czego istotne były w tej sprawie wyłącznie kwestie prawne.

Sąd zważył, co następuje:

Przedmiotem rozpoznania w niniejszej sprawie jest odwołanie G. K. od decyzji odmawiającej mu prawa do jednorazowego odszkodowania z tytułu wypadku przy pracy.

Zgodnie z art. 6 ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 30 października 2002 roku o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (t.j. - Dz. U. z 2017 roku, poz. 1773, ze zm.; dalej jako: ustawa wypadkowa) z tytułu wypadku przy pracy przysługuje jednorazowe odszkodowanie dla ubezpieczonego, który doznał stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu. Przesłanką przyznania jednorazowego odszkodowania, jak wynika z treści przywołanej regulacji, jest więc stwierdzenie u ubezpieczonego długotrwałego lub stałego uszczerbku na zdrowiu, a także uznanie zdarzenia, które doprowadziło do tego uszczerbku za wypadek przy pracy.

W niniejszej sprawie odwołujący się twierdził, że zdarzenie z dnia 4 października 2015 roku jest wypadkiem przy pracy, ZUS zaś uznawał, że jest to jedynie wypadek w drodze do pracy. Wobec powyższego kluczowe dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy jest ustalenie, czy wypadek, któremu odwołujący się uległ dnia 4 października 2015 roku był wypadkiem przy pracy, czy wypadkiem w drodze z domu do pracy.

Zgodnie z art. 3 ust. 1 wspomnianej wyżej ustawy z dnia 30 października 2002 roku o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych za wypadek przy pracy uważa się nagle zdarzenie wywołane przyczyną zewnętrzną powodujące uraz lub śmierć, które nastąpiło w związku z pracą:

- podczas lub w związku z wykonywaniem przez pracownika zwykłych czynności lub poleceń przełożonych,
- podczas lub w związku z wykonywaniem przez pracownika czynności na rzecz pracodawcy, nawet bez polecenia, lub
- w czasie pozostawania pracownika w dyspozycji pracodawcy w drodze między siedzibą pracodawcy a miejscem wykonywania obowiązku wynikającego ze stosunku pracy.

Z kolei zgodnie z art. 3 ust. 2 pkt 1 tej ustawy na równi z wypadkiem przy pracy, w zakresie uprawnienia do świadczeń określonych w ustawie, traktuje się wypadek, któremu pracownik uległ w czasie podróży służbowej w okolicznościach innych niż określone w ust. 1, chyba że wypadek spowodowany został postępowaniem pracownika, które nie pozostaje w związku z wykonywaniem powierzonych mu zadań.

W niniejszej sprawie odwołujący nie kwestionował, że do wypadku doszło w drodze z domu do pracy. Dnia 4 października 2015 roku odwołujący się zmierzał do pracy i przed jej rozpoczęciem w trakcie jego drogi do pracy, został zaatakowany przez dwóch sprawców. Odwołujący się nie wykonywał wówczas pracy na rzecz swojego pracodawcy – (...) sp. z o.o. z siedzibą w S.. G. K. dopiero zmierzał na miejsce pracy, jednak jeszcze nie zaczął pracować tego dnia, był dopiero w drodze do pracy. Odwołujący G. K. w chwili zaistnienia zdarzenia pobicia przez dwóch sprawców nie wykonywał też żadnego polecenia pracodawcy, ani nie wykonywał żadnych czynności na rzecz pracodawcy, nawet bez stosownego polecenia. Nie był też w drodze między siedzibą pracodawcy, a miejscem wykonywania obowiązku pracowniczego. Niewątpliwym jest w świetle dokumentacji i stanowiska samego odwołującego się, że w chwili pobicia był on dopiero w drodze do pracy, ale nie zaczął jeszcze żadnej pracy wykonywać, nie wykonywał też żadnego polecenia pracodawcy. Niewątpliwie nie był również w chwili zdarzenia w podróży służbowej.

Wobec powyższego należy uznać, że wypadek, któremu uległ odwołujący G. K. w dniu 4 października 2015 roku nie był wypadkiem przy pracy. Jednocześnie wypadek ten był niewątpliwie wypadkiem w drodze z domu do pracy.

W tej sytuacji należy zauważyć, że jednorazowe odszkodowanie, o które wniósł do ZUS-u G. K. przysługuje jedynie za wypadek przy pracy, a nie za wypadek w drodze z domu do pracy. Ustawodawca przewidział jednak możliwość uzyskania środków finansowych przez osobę poszkodowaną w wyniku wypadku w drodze z domu do pracy. Aby ją znaleźć należy sięgnąć do ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t.j. - Dz. U. Z 2020r., poz. 53, ze zm.). Zgodnie z art. 57 tej ustawy renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, który jest niezdolny do pracy, ma wymagany okres składkowy i nieskładkowy, zaś niezdolność do pracy powstała w okresach, o których mowa w wymienionych przepisach, w tym między innymi w okresie ubezpieczenia, o którym mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1 tej ustawy, a także nie ma ustalonego prawa do emerytury lub nie spełnia warunków do jej uzyskania. Z kolei art. 57a mówi, że warunek posiadania wymaganego okresu składkowego do przyznania renty nie jest wymagany od ubezpieczonego, którego niezdolność do pracy jest spowodowana wypadkiem w drodze do pracy lub z pracy. Następny art. 57b zawiera zaś definicję wypadku w drodze do pracy, zgodnie z którą za wypadek w drodze do pracy lub z pracy uważa się nagle zdarzenie wywołane przyczyną zewnętrzną, które nastąpiło w drodze do lub z miejsca wykonywania zatrudnienia lub innej działalności stanowiącej tytuł ubezpieczenia rentowego, jeżeli droga ta była najkrótsza i nie została przerwana. W niniejszej sprawie zdarzenie z dnia 4 października 2015 roku miało miejsce właśnie podczas drogi odwołującego się G. K. z jego miejsca zamieszkania do miejsca wykonywania zatrudnienia, spełnia więc przesłanki do uznania go za wypadek w drodze do pracy. Tym samym oznacza to, że G. K. może wnioskować do ZUS-u ewentualnie o przyznanie mu renty z tytułu niezdolności do pracy wywołanej tym wypadkiem, ale nie o jednorazowe odszkodowanie. Jednorazowe odszkodowanie przysługuje bowiem jedynie z tytułu niezdolności do pracy będącej skutkiem wypadku przy pracy, a nie wypadku w drodze do pracy. Na marginesie jednak można dodać, że nie jest nawet pewne uzyskanie przez odwołującego się G. K. renty z tytułu niezdolności do pracy wywołanej wypadkiem w drodze do pracy, jak bowiem wyżej wskazano zgodnie z art. 57 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych renta taka przysługuje ubezpieczonemu, który nie ma ustalonego prawa do emerytury. Tymczasem z dokumentów złożonych do akt sprawy wynika, że odwołujący się G. K. ma prawo do emerytury, złożył on bowiem dokument świadczący o waloryzacji przyznanej mu emerytury. W tej sytuacji nie zachowuje on więc również prawa do renty, o której wyżej mowa. Jednak kwestia renty została w tym miejscu jedynie zasygnalizowana przez Sąd, natomiast w celu jej rozpoznania odwołujący się ma prawo złożyć do właściwego organu stosowny wniosek o przyznanie takiej renty, ma również prawo zwrócić się o poradę prawną do profesjonalnego pełnomocnika, który pomoże mu w ustaleniu, jakie świadczenia mogą mu ewentualnie przysługiwać. Przedmiotem niniejszej sprawy nie jest zaś renta, a kwestia jednorazowego odszkodowania z tytułu wypadku przy pracy. Jak wyżej wskazano wypadek z dnia 4 października 2015 roku nie jest wypadkiem przy pracy, wobec czego wniosek odwołującego się był bezzasadny, ZUS zaś słusznie odmówił przyznania mu tego odszkodowania. Zdarzenie z dnia 4 października 2015 roku nie jest bowiem wypadkiem przy pracy, lecz wypadkiem w drodze do pracy. Wobec tego decyzja ZUS jest zasadna i zgodna z prawem, odwołanie podlegało zaś oddaleniu.

Mając na uwadze powyższe, Sąd orzekł jak w sentencji wyroku.

